

Basın Açıklaması

İrkçılık ve Mezhepçilik Yandaşlarını Yer Bitirir

Suriye’de Beşşar rejimi ve paralı askerlerinden kaçan halka ve kardeşlerimize “Lübnan vatandaşlığı” verilmesi çağrısında bulunan BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon’un raporunun ardından Lübnan’da son zamanlarda siyasi söylem dibe vurdu. Dışişleri Bakanı Gebran Bassil, kendisini ve partisini Doğu Hristiyanlarının hamisi olarak göstermek amacıyla siyaset sahnesinde hemen ırkçılık ve mezhepçilikten dem vurdu.

Bundan birkaç gün önce de Michel Aun, Cüniye belediye seçimlerinde yandaşlarını topladı ve kentin “Hıristiyanların başkenti!” olduğunu ilan etti! Tüm bunlar olurken Müslümanların liderleri de “yarı yarıya”, “itidal” vb sloganlar altında insanlara sahte güvenceler sunmak için birbirleriyle kıyasıya yarışıyorlar.

Dışişleri Bakanı Bassil’in açıklamalarının ardından Lübnan’ın gerçek yöneticisi ABD maslahatgüzarı Jones, Ban Ki-moon’un raporundan amaç, Lübnanlı olmayanlara vatandaşlık vermektir diye konuştu!

Kuşkusuz biz, Ban Ki-moon raporu ve Jones açıklamalarının ne anlama geldiğini gayet iyi biliyoruz. Ortada bir plan var. Bu plan uyarınca ABD çıkarlarının garantörü durumundaki Şam’daki alevi varlığı korumak ve azınlıklara demografik üstünlük vermek için Suriye milyonlarca Müslümandan boşaltılıyor.

Lübnan’da durum öyle bir vahim noktaya ulaştı ki “Hıristiyan hakları” ülkenin en büyük krizi ve birincil eksen olarak görülür oldu. İrkçılık ve mezhepçilik kapsamında bu çok tehlikeli bir gidişattır. Bu gidişat, genel olarak Şam bölgesi özel olarak da Lübnan halkının parçalanmasını perçinlemektedir. Bu ölümcül gidişat, halkı savaşa sürüklüyor. Tabii ki bu savaşın dinamikleri ve kontrolü halkın elinde olmayacak, başta Amerika olmak üzere sömürgeci Batının kontrolünde olacaktır.

Göçmenler, bizim halkımızdır, din kardeşlerimizdir. Kanları kanımız, onurları onurumuzdur. İstense de istenmese de Lübnan Müslüman bir ülkedir. Müslümanların liderleri tarafından sıkılmadan sunulan sahte güvenceler, başkaları yararına Müslümanların haklarını heder etmektir. Ne yazık ki bu, sadece bu liderlerin ahmaklığını yansıtır. Müslümanların bu güvenceler ile yakından uzaktan hiçbir ilgisi yoktur.

Şam bölgesi ve İslam ülkeleri er ya da geç tek bir potada eriyecektir. Bu sadece bir zaman meselesidir. 1924 yılında Hilafetin yıkılışından beri devam edegelen bu mevcut durum, ne kadar uzasa da olağanüstü bir durumdur. Bölgenin aslı ve akıbeti, tek bir bayrak ve tek bir devlet altında Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devleti altında birleşecektir.